

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG4630014

ชื่อโครงการ : ธรรมภิบาล (Good Governance) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ในกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 2

ชื่อนักวิจัย :

หัวหน้าโครงการ

ท่านผู้หญิง ดร.สุธาวัลย์ เสถียรไทย สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

รายนามนักวิจัย

ผศ.เบ็ญจมา จิรภัทรพิมล	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รศ.ดร.นพ.พงศ์เทพ วิวรรณเดชะ	คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อ.ดร.พิชญ รัชฎาวงศ์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางมยุรา วิวรรณเดชะ	คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
นางสาวยุวดี คาดการณ์ไกล	มูลนิธิสธารณสุขแห่งชาติ
รศ.ดร.เรณู สุขารมณ	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รศ.ดร.วรวิทย์ เจริญเลิศ	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อ.ไพสิฐ พาณิชย์กุล	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผศ.ดร.โสภารัตน์ จารุสมบัติ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายนามนักวิจัยผู้ช่วย

นางสาวอุษา บุญญเลิศนรินทร์ สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

Email Address : gsei_thai@yahoo.com

ระยะเวลาโครงการ : มีนาคม 2546- พฤศจิกายน 2548

โครงการ ธรรมภิบาล (Good Governance) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) ในกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาแนวทางการกำหนดนโยบาย และปรับปรุงกติกา รวมทั้งกฎหมาย ในลักษณะที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งกล่าวคือ ช่วยให้การพัฒนาเศรษฐกิจและการรักษาสิ่งแวดล้อม ดำเนินควบคู่กันไปได้อย่างเหมาะสม และก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อสังคมไทย โดยในการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ระดับนโยบาย และระดับพื้นที่ โดยได้ใช้พื้นที่กรณีนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน เป็นโครงการนำร่อง สำหรับการศึกษาในระดับนโยบายได้หยิบยกกรณีนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการกรณีอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ในระดับนโยบายจะเน้นการบูรณาการของนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาเครื่องมือ เพื่อช่วยในการตัดสินใจตลอดจนกลไกและนโยบายที่เหมาะสมที่จะนำไปสู่การเกิดธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนานโยบายอุตสาหกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ส่วนการศึกษาในระดับปฏิบัติ การมุ่งเน้นการสร้างกลไกในระดับปฏิบัติการ ที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็งในระดับชุมชน คนงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการสร้างระบบการจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบอุตสาหกรรมในระดับท้องถิ่นที่เป็นเขตอุตสาหกรรม โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน

สำหรับวิธีการศึกษาในทั้ง 2 ระดับ ได้ดำเนินการโดยอาศัยเครื่องมือวิเคราะห์ของการศึกษาในมิติย่อย 4 มิติ คือ มิติผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มิติสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และความเสถียร มิติเศรษฐศาสตร์ และมิติสถาบัน นโยบาย และกฎหมาย โดยมิติสถาบันจะเป็นตัวเชื่อมโยงมิติต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อเสนอแนะทางที่จะนำไปสู่การมีธรรมาภิบาล เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนต่อไป

จากการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับธรรมาภิบาลในการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมระดับนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยรวมนั้น พบว่า นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยที่ผ่านมา มีการแยกส่วนระหว่างนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมกับนโยบายสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการขาดธรรมาภิบาลในการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ที่ผ่านมามีประเทศไทยเน้นแต่ด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมการเป็นฐานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว ผลจากการเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว โดยละเลยความสำคัญของการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีอยู่เดิมในท้องถิ่น ทุนเหล่านี้ได้ถูกทำลายไปมาก

ผลการศึกษาในระดับนโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยรวม พบว่า อิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการย้ายฐานการผลิตโรงงานอุตสาหกรรมจากประเทศที่พัฒนาแล้วมายังประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีผลทำให้ประเทศกำลังพัฒนาเหล่านั้น เช่น ประเทศไทยขาดศักยภาพและโอกาสในการพึ่งตนเอง ทั้งนี้การพัฒนาที่ผ่านมานั้นเน้นเพียงมิติเศรษฐกิจ โดยละเลยมิติด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ประเทศไทยยังขาดเงื่อนไขที่จะนำไปสู่การมีธรรมาภิบาลในการจัดการสิ่งแวดล้อม แม้ว่าขณะนี้กระแสโลกาภิวัตน์ที่นำ

เรื่องสิ่งแวดล้อมไปเป็นเงื่อนไขทางการค้ามีส่วนทำให้เอกชน เริ่มหันมาปรับตัว เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลต่อการส่งออกสินค้าไปยังสหภาพยุโรป

การศึกษาี้ จึงมีข้อเสนอเรื่องการบูรณาการเรื่องสิ่งแวดล้อมเข้าไปในกระบวนการพัฒนาโยบายอุตสาหกรรม โดยมีข้อเสนอว่า ในระยะสั้นอาจจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ในการคัดเลือก การลงทุนทั้งภายในและจากต่างประเทศที่บูรณาการเรื่องสิ่งแวดล้อม และสุขภาพเข้ามาร่วมในการตัดสินใจในการส่งเสริมการลงทุน โดยพิจารณาต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ ซึ่งได้รวมต้นทุนผลกระทบภายนอกจากกิจกรรมการผลิตที่มีต่อสิ่งแวดล้อมเข้าไว้ในการคำนวณเป็นตัวชี้วัดในเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เรียกว่า Domestic Resource Cost (DRC) ที่มีการปรับด้วยต้นทุนสุขภาพ มูลค่าผลิตภาพแรงงานที่ลดลงและต้นทุนสิ่งแวดล้อม หรือ Green DRC ส่วนมาตรการระยะยาว โครงการนี้เสนอว่า ต้องสร้างกระบวนการทางนโยบายที่ทำให้เกิดทางเลือกของแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของทางเลือกดังกล่าวด้วย โดยเครื่องมือ คือ การกำหนดนโยบายและประเมินผลกระทบอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งในการดำเนินการวิจัยของโครงการฯ ได้มีการจัดการประชุม และเกิดข้อเสนอแนวทางเลือกในการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในเบื้องต้นได้ 2 แนวทาง คือ 1) การผลิตแบบ Mass production ซึ่งเป็นการผลิตแบบจำนวนมาก โดยอาศัยการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก เพื่อป้อนตลาดส่งออก และ 2) การผลิตแบบ Niche market ซึ่งเป็นทิศทางใหม่ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย โดยเป็นการผลิตที่ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับการพัฒนา R&D และการใช้เทคโนโลยี และการออกแบบที่เฉพาะทางเพื่อนำมาช่วยในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่มีศักยภาพของประเทศ เช่น การนำเทคโนโลยีกับอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเกษตรคือ Agritronics แต่เนื่องจากการระดมความคิดเห็นโดยใช้กระบวนการกำหนดนโยบาย และประเมินผลกระทบอย่างมีส่วนร่วมนี้เป็นเพียงการดำเนินการในเบื้องต้น ซึ่งกระบวนการทำงานที่จะทำให้ได้ข้อมูลถูกต้อง และสามารถผลักดันเชิงนโยบายเป็นรูปธรรมนั้น ควรจะมีการประยุกต์ใช้เครื่องมือ Strategic Environment Assessment (SEA) เพื่อช่วยให้การประเมินผลกระทบของแต่ละทางเลือกดังกล่าว รวมทั้งต้องศึกษาบนพื้นฐานของกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ทุกภาคส่วน ตลอดจนต้องมีการนำปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ มาเป็นเงื่อนไขในการพิจารณากลับกรอง ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ในด้านการศึกษาในระดับพื้นที่นั้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อม โดยร่วมกันแสดงข้อคิดเห็นในการจัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมเสนอไปยังองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และการสร้าง Capacity Building ให้กับท้องถิ่นในการสามารถติดตาม ตรวจสอบ ให้สามารถดูแล สุขภาพ สิ่งแวดล้อม และสังคมได้ด้วยตนเอง โดยได้มีการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ในลักษณะแบบคู่ขนานกัน คือ การทำแผนจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน ซึ่งได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆในพื้นที่ ทั้งในรูปของเวทีท้องถิ่นให้ชุมชน คนงาน และอบต. ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันเสวนาแนวทาง

ในการจัดการสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังได้มีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ชุมชนและอบต. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และตระหนักต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนด้วย ในการศึกษาของโครงการยังได้มีการทำดัชนีชี้วัดสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของชุมชน และแผนที่เดินดิน โดยใช้กิจกรรมการเสวนา และการดำเนินการต่างๆ โดยชุมชนจะเป็นหลักในการทำกิจกรรมภายใต้การให้คำปรึกษาจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญของโครงการ ซึ่งการดำเนินการกิจกรรมดังกล่าวทั้งหมดนั้น ได้นำมาสู่การเชื่อมโยงไปสู่การจัดทำนโยบาย เพื่อจัดทำแผนของอบต. เช่น การปรับปรุงข้อบัญญัติ อบต. การปรับปรุงระบบการคลังท้องถิ่น

ผลที่ได้จากกระบวนการทำงานในระดับพื้นที่ดังกล่าวที่สำคัญ คือ อบต.เหมืองง่า อบต.มะเขือแจ้ และอบต.บ้านกลาง จังหวัดลำพูน ร่วมกันทำข้อบัญญัติท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน จนเกิดเป็นแผนจัดการสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่อย่างข้ามเขตแดน บรรลุในแผนอบต. และได้จัดทำร่างข้อบัญญัติฉบับสุดท้ายที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ใช้ชื่อว่า ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง เรื่อง การอุดหนุนกลุ่มผู้ดำเนินกิจกรรมพัฒนาตำบล พ.ศ. 2548 และกำลังรอเพื่อนำร่างข้อบัญญัติดังกล่าว เสนอสภาของอบต. แต่ละแห่ง เพื่อให้พิจารณาผ่านร่างข้อบัญญัติต่อไป นอกจากนี้ ผลการดำเนินงานนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นจริง แม้ ณ ขณะนี้ ร่างข้อบัญญัติยังไม่ผ่านสภาของอบต. แต่เจ้าหน้าที่อบต. สามารถเจรจาตกลงร่วมกันเพื่อเปลี่ยนวิธีปฏิบัติที่ดำเนินการมาแต่อดีต เพื่อดำเนินการกิจกรรมเฉพาะกิจ โดยแต่ละอบต. จะร่วมกันจัดสรรเงินอุดหนุน เพื่อนำมาใช้สำหรับจ้างชาวบ้านดำเนินการเก็บผักตบชวาในลำน้ำกวาง ซึ่งได้ดำเนินการครั้งแรกในปีงบประมาณ 2548 และกำลังดำเนินการที่จะขยายการทำงานไปยังอบต. กลุ่มอื่นๆ ตามลำน้ำกวางต่อไปด้วย

นอกจากนี้จากการศึกษาในระดับพื้นที่พบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งอุตสาหกรรมจำนวนมากนั้น ดังเช่น อบต.ทั้ง 3 แห่ง ที่เป็นพื้นที่ศึกษา (อบต.บ้านกลาง อบต.เหมืองง่า และอบต.มะเขือแจ้) จำเป็นต้องมีการสร้างความสมดุลทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานของการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัจจัย และเงื่อนไขสำคัญๆที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตาม อบต. หรือหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้้อย่างโดดเด่น และไม่ได้ทำหน้าที่ดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมเพียงลำพัง ยังมีหน่วยงานที่ให้บริการจัดการสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอีกจำนวนมาก ทั้งที่เป็นหน่วยงานส่วนกลางตั้งอยู่ในภูมิภาค และที่เป็นหน่วยงานภูมิภาค ตลอดจนองค์กรไม่แสวงหากำไรในพื้นที่ หรือ กลุ่มองค์กรชุมชน

บทเรียนจากการศึกษารั้งนี้ พบว่า แม้อบต. หรือหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะปฏิบัติหน้าที่ตามเงื่อนไขสำคัญ เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลในการจัดการสิ่งแวดล้อมแล้วก็ตาม แต่ภายใต้กรอบของกฎหมายและการบริหารราชการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ก็ยังมีข้อจำกัดที่เกิดจากปัจจัยภายนอกที่เข้ามากระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการทำหน้าที่ของหน่วยงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค นอกจากต้องอาศัยการประสานความร่วมมือในการทำงานในระดับพื้นที่แล้ว ยังพบว่ามีข้อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆที่เป็นอุปสรรค ดังนั้น การผลักดันให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของพื้นที่เขตอุตสาหกรรม จึง

จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษาในภาพรวมของการบริหารจัดการในเชิงโครงสร้าง และเชิงระบบของการพัฒนา จึงจะนำไปสู่การพัฒนาให้เกิดเขตอุตสาหกรรมยั่งยืนได้

คำสำคัญ : ธรรมชาติบาล, การพัฒนาที่ยั่งยืน, กระบวนการมีส่วนร่วม

ABSTRACT

Project Code : RDG4630014

Project Title : The Good Governance and Public Participation in Environment
Management Phase II

Name of Researchers

Project Leader :

Thanpuying Dr.Suthawan Sathirathai	Good Governance for Social Development and the Environment Institute
------------------------------------	---

Researchers:

Asst.Benja Jirapatpimol	Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University
Assoc.Prof.Phongtape Wiwatanadate	Faculty of Medicine, Chiang Mai University
Dr.Pichaya Rachadawong	Faculty of Engineering, Chulalongkorn University
Mrs.Mayura Wiwatanadate	Faculty of Medicine, Chiang Mai University
Ms.Yuwadee Kardkarnkai	National Health Foundation
Assoc.Prof.Dr.Renu Sukharomana	Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University
Assoc.Prof.Dr.Voravidh Charoenloet	Faculty of Economics, Chiang Mai University
Mr.Lecturer Pisit Panichkul	Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University
Asst.Prof.Dr.Soparatana Jarusombat	Faculty of Political Science, Thammasat University

Assistant Researchers:

Ms.Usa Boonyalesnirun	Good Governance for Social Development and the Environment Institute
-----------------------	---

Email Address: gsei_thai@yahoo.com

Duration of Project : March 2003 – November 2005

The Good Governance and Public Participation in Environment Management Phase II aims to find ways of determining policy and improving laws and regulations in the manner that will lead to the sustainable development; that is, it helps develop economy and environment appropriately and create fairness to Thai society. The study was divided into 2 levels that are policy level and area level. The area of the case of Industrial Estate of Lampun Province was used. It was the pilot project. For the study of policy level, the policy concerning management of electronics industry was raised. On policy level, it focuses on the integration of policy of industrial environment management by developing tools in order to help in making a decision and appropriate mechanism and policy that will lead to good governance and public participation in the process of industry policy development that will lead to sustained development. In the study of operational level, it focuses on the creation of mechanism in operational level that will create strength in the community, workers, and local administrative organization and create risk management system from the industrial impact in local level that is industrial estate by the participation of every party concerned, including government sector and private sector, society sector, and people sector.

For the methods of studying in both levels, the study was done by using tools for analyzing of the study in four sub-dimensions that were dimension on those who were concerned, dimension on health and environment, and dimension on risk, dimension on economics, and dimension on institution, policy and law. The dimension on institute would link various dimensions together in order to recommend ways that would lead to good governance in order to develop sustainable development of industry.

According to the study concerning the good governance in industrial environment management of policy level on total industrial development, it was found that for the policy on developing Thai industry in the past, there was separation between policy on developing industry and policy on environment, and the lack of good governance in management of industrial environment in local area in the past, Thailand had focused on only the economic development by promoting the investment base on industry of developed countries. The results from rapid acceleration of economic development and ignoring the importance of development on capital on natural resources and environment, social capital, and existing culture in the local were that these capitals were destroyed considerably.

The results of study on policy level on developing industry in total were that the trend of globalization that moved production base of industry plant from the developed countries to the developing countries; this led to that these developing countries such as Thailand lack potential and opportunity in self-reliance. The past development focused on only the

dimension of economy and ignored dimension on environment and society that were fundamental to be sustainable development. Thailand still lacked factors that would lead to the good government in environment management whereas now, the globalization that takes environment matter to be trade condition contributes to the adjustment of private sector in order to prevent impact on export to European Union.

This study then had recommendations on integration of environment into the process of developing industrial policy with the recommendations that in the short term, it may be necessary to have rules in selecting investment, both domestic and abroad, that integrates on the environment and health into the decision making in promoting investment by considering domestic resource cost that had included the externalities cost from production activities towards environment in the calculation as the economic indicator by using economic tools called Domestic Resource Cost (DRC) that had been adjusted by health cost, value of labor productivity that reduced and environment cost or Green DRC. On long term measures, this Program proposed that there must be process on policy that create alternative of ways of developing electronics industry with the assessment on impact on environment and health of such option as well. The tools include the determination of policy and assessment of impact. In conducting research of the Program, there had been arrangement of meeting and suggestions for alternative for developing electronics industry primarily from 2 ways that were 1) the mass production that was to produce a lot in each time that emphasis on foreign direct investment and 2) niche market production which was the new direction of electronics industry of Thailand; it was the production that applied local wisdom together with the development of R&D and using technology and design in order to help in economic activities such as Agritronics. There should be the application by using Strategic Environment Assessment (SEA) in order to help assess impact of each option as well. Also, there must be study on the basis of process of participation of stakeholders of every sector and there should be factors on environment and others such as economic, society, health, to be included in consideration; and this should be further studied.

The study of local level aimed to increase potential of local to participate in management of environment by that the people in the local community could join in providing opinions in preparation for plan for management of environment and propose such plan to the local administrative organization and in capacity building for the local to be able to follow up and monitor to be able to take care of health, environment, and society by ones' own. There had been various activities on parallel basis that was the preparation for plan of environment management of the local, there had been various activities in the area in the

form of local stage for community and workers and the local administrative organization in the concerned area to meet and exchange ideas and discuss the ways of environment management. In addition, there had been training for providing knowledge to the community and the local administrative organization to increase understanding and participation in local environment management as well. In the study, there had been indicator of environment and health of the community and community map by using activities of discussion and various works by that the community was the main one in doing activities under the advice from the academics and the experts.

The results from process of working in local area level were that Muaeng Nga , Makua Jae , and Ban Klang Local Administration Organization of Lampune Province had joined in preparing for local rules by public participation and creating plan for environment management on local level in the plan of local administrative organization; and the last rules has been drafted and amended called "Drafted Local Administrative Regulation for Ban Klang Sub-District on Subsidy for the Environmental Volunteer Group, 2005 and was waiting for bringing such draft to propose to each council of local administrative organization in order to consider passing the draft. Each local administrative organization would share in allocating money in order to hire villagers to purify the Kuang River; this had been conducted for the first time in Budget Year of 2005 and was waiting for the expansion of work to other groups of local administrative organization along the Kuang River.

Moreover, according to the study on area level, it was found that the environment management on area level that involved areas of location of several industries like the three local administrative organizations as studied area (Ban Klang, Muang Nga, and Makua Jae local administrative organization) needed to have balance on demand and supply of environment management, especially the significant factors and conditions that have been mentioned above. Nevertheless, the local administrative organization did not stand alone, there had been offices providing service on environment management and health, both central offices and local offices and regional offices as well as non-profit organization in the area or community organization groups.

For the lesson learns in this study, it was found that although the local administrative organization will perform duties according to the significant conditions in order to generate good governance in environment management, under the frame of law and current bureaucracy, there has been limitation arising from external factors, especially on performing duties of central offices and regional offices, besides the reliance on coordination and

cooperation in the local area level, it was found that there are rules and regulations and laws that are obstacles. Therefore, in generating good governance in environment management that will lead to sustainable development of industrial estate, it is necessary to study in total image of structural and systematic administration and management of development, then it can lead to the development to generate sustained industry estate.

Keywords : good governance, sustainable development, public participation